

ikke selv havde tilstrækkelig personlig Sagskundskab til at bedømme Forholdene, men kun havde fremsat, hvad jeg havde hørt. Naar det ærede Medlem deraf slutter, at jeg har talt om Ting, som jeg ingen Besked ved om eller ingen Forstand har paa, er han lidt for rask i sine Slutninger. Fordi man ikke ved Selvsyn og personlige Erfaringer ved stort om de industrielle Forhold, følger ikke deraf, at man slet ingen Ting ved. Et Menneske ved nemlig alt, hvad det kan huske, hverken mere eller mindre, ikke alene, hvad man har set, men ogsaa hvad man har hørt. Jeg husker nu ret godt en hel Del af det, jeg har hørt. Jeg tror for øvrigt, det ærede Medlem kunde have godt af at høre lidt bedre efter, hvad jeg siger, naar jeg vil imødegaa ham, thi han har i Dag tillagt mig en Del Udtalelser, som jeg slet ikke har fremsat, og forleden Dag lagde han mig Ord i Munden, som ere hans egne, hvilke han saa gav sig til at imødegaa. Jeg vil foretrække, at han hører godt efter, naar jeg taler; og saa kun imødegaa, hvad jeg selv siger. Saa helt blottet for Kendskab til industrielle Forhold er jeg nu ikke, og heller ikke for Kendskab til Privatkapitalismen, som det ærede Medlem mente, jeg var. Jeg skal senere komme tilbage til at vise, at jeg dog har hørt adskilligt derom og ogsaa ved nogenlunde Besked. Det ærede Medlem sagde, at det kunde godt være en Overproduktion her hjemme, der var Aarsag til, at vi havde Arbejdsløshed. Jeg havde nemlig sagt, at gennemgaaende kunde der ikke være Overproduktion her til Lands, saa længe vi indføre en meget betydelig Del af vort Forbrug af Industrivarer. Han sagde, at Produktionen er underkastet Privatkapitalismen, Privatejernes Administration, og at det er denne Administration, der løber fra dem til Tider, saa at de ere ude af Stand til at lade Produktionen fortsætte roligt og jævnt, netop fordi de ikke kunne overse Markedet. Naar man f. Eks. i et Øjeblik har faaet en Produktion, som giver et godt Udbytte, saa putter man Kapital og Arbejdskraft ind i denne Produktion, og saa viser det sig en skønne Dag, at der er Overproduktion, det vil sige, man har saa megen Kapital i Anvendelse til den, at de Varer, der fremstilles, i Øjeblikket ikke kunne finde Købere. Ja, det kan man gøre under Privatkapitalismens System, men det kan man lige saa godt gøre under den socialistiske Stat. Et er imidlertid, hvad man *kan* gøre, et an-

det, hvad man gør. Det ærede Medlem nævnte ikke et eneste Eksempel paa, at man havde Overproduktion i noget eneste Fag her i Landet. Derimod nævnedes han i sit første Foredrag en Del Virksomheder her til Lands, hvor der ikke alene gik mange Arbejdere arbejdsløse, men hvor man arbejdede med indskrænket Tid, og hvor man pludselig havde faaet det socialdemokratiske Krav om en Normalarbejdsdag opfyldt. Der var f. Eks. Maskinfabrikker, der ikke arbejdede nær med fuld Kraft. Men der er jo ikke Overproduktion af Maskiner her til Lands. Vi indføre nemlig en meget stor Mængde Maskiner. Hvis vi selv lavede alle de Maskiner, vi bruge her til Lands, behøvede de ikke at nøjes med at arbejde i 8 Timer, saa kunde de maaske have behov at arbejde i 12 Timer. Det samme gælder Manufakturtaget, som det ærede Medlem ogsaa nævnte som et af dem, hvor man maatte arbejde med indskrænket Tid. Vi indføre Manufakturvarer her til Landet i saadan Mængde, at Tolden er omtrent 10 Millioner Kroner. Der kan altsaa ikke være Tale om Overproduktion inden for disse Fag.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvad man egentlig skulde forstaa ved at kunne konkurrere, om man derved forstod, at man kunde fremstille en Vare til saa billig en Markedspris, som nogen anden kunde gøre det. Ja, saadan omtrent mener jeg, det er. Jeg mener, at vor Industri maa og skal kunne udvikle sig — ligesom det danske Landbrug har udviklet sig — til efterhaanden at kunne tage Konkurrencen op med hele Verden. Hvis den ikke kan det, har den ingen naturlig Rod her i Landet, og saa bliver den kun en Drivhusplante, som skal drives frem ved kunstig Lys og Varme. Men hvis det ærede Medlem ikke er betænkt paa at forbyde al Indførsel af fremmede Industrivarer her til Landet, vil den danske Industri før eller senere blive nødt til at tage Konkurrencen op og lave sine Varer lige saa gode og til samme Pris, som de kunne i Udlandet, plus Indførselstøden. Jeg kender meget godt den Fordring, der undertiden stilles, at man skal støtte den danske Industri ved at købe danske Industrivarer uden Hensyn til, om de ere lidt dyrere. Teorien siger jeg ikke noget imod, den ser køn ud, men den lader sig nu en Gang ikke overføre i det praktiske Liv. Jeg tror ikke en Gang, Arbejderne selv kunne praktisere den. Jeg antager, at Arbejderne ligesom vi andre — det gør da